

[Ministeren for Grønland.]

Jeg kan godt give hr. Moses Olsen medhold i, at det næppe for alle fremtidige udnyttelseskoncessioner kan afvises, at visse konfliktsituationer måtte kunne opstå. Det væsentlige må her være, at man på forhånd er opmærksom på mulighederne for, om der i det konkrete område findes lokale rettigheder, som kan kræve beskyttelse. Det kan her bemærkes, at Grønlands landsråd skal udtale sig om hver enkelt udnyttelseskoncession, inden koncession gives, og således bl. a. kan pege på forhold af denne art.

Yderligere kan man tænke sig, at de pågældende kommunalbestyrelser får lejlighed til at tilkendegive synspunkter vedrørende lokale forhold af betydning i denne forbindelse.

Det er svært på forhånd generelt at sige, hvilke rettigheder for lokalbefolkningen der i givet fald kan komme i konflikt med udnyttelseskoncessioner. Afgørende for mig er det, at der findes en retsbeskyttelse af sådanne rettigheder — i sidste instans en domstolsbeskyttelse — samt at der er mulighed for og vilje til ved meddelelsen af koncessioner på forhånd at tage sådanne rettigheder i betragtning.

Moses Olsen: Jeg takker ministeren for svaret og skal kun komme med et par bemærkninger dertil. Det, som ministeren henviste til, nemlig brugsretsområderne, er noget, som naturligt er forudsat i mineloven, og der ydes jo en god beskyttelse i det enkelte tilfælde.

Det, jeg kunne tænke mig at spørge om i denne omgang, er bestemmelserne for de områder, som ligger uden for de af ministeren nævnte såsom byggegrunde, færeholdsområder osv., altså de områder, hvor der ikke er nogen bebyggelse, eller hvor der ikke bor nogen. Hvad er efter minelovens fortolkningsmuligheder beskyttelse for fangstpladser f. eks., hvor der ikke bor nogen, traditionelle fangstpladser? Efter min hukkommelse har man normalt ikke nogen brugsret til en fangstplads, og hele dette spørgsmål om ejendomsretten til land og vand i Grønland er efter min mening temmelig uafklaret, selv om man på grundlag af kgl. anordning af 1935, tror jeg nok, i mineloven har påstået, at det drejer sig om statens ejendom. Jeg ville meget gerne høre

nærmere om, på hvilken måde man beskytter disse ubeboede områder, og på hvilket grundlag man kan tænke sig en eventuel erstatning givet.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Hvis jeg forstår hr. Moses Olsen ret, går det sidste spørgsmål ud på, hvad man vil gøre med fangstplader, der i og for sig ikke er undergivet en brugsret. Dertil vil jeg gerne svare, at hvis det drejer sig om fangstpladser, særlig ynglepladser, vil beskyttelsen ligge i, at der ikke vil blive givet tilladelse til koncession for sådanne områder.

Med hensyn til det andet, hele spørgsmålet om ejendomsretten til jorden i Grønland, tror jeg nok, vi skal spare folketingsretten for den diskussion i dag, for det er et omfattende spørgsmål.

Jeg kan altså sige, at mineloven giver beskyttelse for alle de områder, hvor vi taler om brugsrettigheder i stedet for ejendomsrettigheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kaj V. Andersen* til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at træffe for at skærpe kontrollen med anvendelse af forsøgsdyr til smertevoldende forsøg i henhold til loven af 1953?“

(Spm. nr. 230).

Kaj V. Andersen: Forskere er formentlig rent menneskeligt beskafne som andre danskere. Nogle nærer stor kærlighed til dyr og vil altid handle i overensstemmelse med dette; andre sætter tid, penge, effektivitet, eventuelt videnskabelig prestige højere. Og det er selvfølgelig navnlig med henblik på denne sidste forskergruppe, man overhovedet lovgiver om beskyttelse af forsøgsdyr, som man f. eks. gjorde det for 20 år siden i lov nr. 93 af 31. marts 1953 om anvendelsen af forsøgsdyr, hvori man bl. a. slår fast, at dyrene skal bringes i narkose inden indgrebene og aflives før opvågningen eller, hvis forsøget kræver opvågningen, før smerten ophører, at man da tager alle smertestillende midler i brug, således at forsøget både lykkes og dyret skånes mest mulig og derefter aflives human. Eller — og dette er vigtigt — at man skønner forsøget så betydningsfuldt, at dyret ikke bedøves forinden, men